ANUL XIII No. 1614

4 PAGINI 3 LEI

Miercuri 27 Februarie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor: N. PAPAGHEORHGE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcție 3.26.60 Administrație 3.26.60 Redacție și Provincie 3.26.60

Cine deleagă pe arbitri?

Footballul bucureștean a reluat, sub auspicii foarte frumoase, activitatea.

Dregătorii de club au făcut un considerabil efort: au rupt cu tradiția care impunea o hibernare până târziu în primăvara și, în miez de iarnă, terenurile au fost curățite de zăpadă, s'au încropit câteva antrenamente iar deschiderea sezonului a avut loc Duminecă. La 24 Februarie — notați data: Februarie. E un eveniment în footballul românesc. O dată care marchează o revoluționară schimbare de mentalitate.

Ne-am occidentalizat? Nu. Trebuia să intervină ceva care să confirme orientalismul nostru, vecinătatea noastră cu Balcanii, afinitatea cu... Ion Anapoda. Și cine putea să facă notă aparte dacă nu arbitrii, veșnica noastră marotă?

Ce s'a întâmplat nou? Mai nimic: Duminecă trebue să înceapă campionatul și nu vor fi arbitri. Adică să nu exagerăm. Arbitrii vor fi, există, (e și acesta un fel de a ne exprima) dar nu va fi cine să-i desemneze. Nu există forul care să facă delegările.

Pentru că districtul de arbitri a fost dizolvat acum două săptămâni și nu a fost înlocuit cu, nimeni. Pentru că acea comisiune interimară care îl înlocuia, a dispărut și dânsa. A demisionat. Nu vom insista asupra cauzelor demisiei, căci va trebui să aplaudăm pe demisionari. Vom constata numai că astăzi nu există forul care să conducă grupul arbitrilor bucureșteni; că delegații de grupări nu vor putea să-și expună doleanțele; că nu se vor putea opune capriciilor delegărilor ex-oficio; că, însfârșit, multe matchuri nu vor avea, pur și simplu, arbitri.

Este, cum spuneam mai sus, un aspect al orientalismului nostru. Dar mai este și un reflex al mentalității conducătorilor îngrenați în patimi și interese personale, încătușați în întortochiate combinații de gașcă și îndulciți la posturi de conducere pentru cari nu au — totdeauna — calitatea necesară.

Evident nu se va merge până acolo (asta ar mai trebui!) încât matchurile de Duminecă să fie lipsite de arbitri. Perturbații vor fi însă cu certitudine. Și vor fi atâta timp cât oficialii noștri vor înțelege să persevereze în cultivarea pasiunilor eftine.

ION VORNIC

Doculescu renunță definitiv la box

Un svon care se confirmă. Noul program dela „Universul" îl împiedică pe Doculescu să se poată antrena serios

O convorbire cu d. R. Ottulescu

Zvonul nu este nou.

A fluturat acum câtva timp cu serioase pretenții de confirmare, stârnind dialoguri scurte și timorate.

— *Ai auzit? Doculescu renunță la box!...*

— *Dece?*

— *Nu are timp să se antreneze!...*

Un nou match al lui Doculescu însă, a calmat spiritele.

— *Prin urmare nu e adevărat!...*

— *Nu se retrage!...*

Apoi, din nou a pornit zvonul de undeva, răzbind strident, în notorietate:

— *Ai auzit? Doculescu abandonează boxul!...*

— *Iară?*

— *De astă dată însă, sigur!...*

Și din nou, un alt match al lui Doculescu, a înseninat atmosfera, scăzând barometrul emoției la «normal». S'a disputat astfel matchul Doculescu-Stoian. Ultimul match al lui Doculescu. Și acum, zvonul retragerii lui Doculescu flutură din nou.

De astă dată însă, mai cert. Mai confirmat. Nu ca simplu zvon, ci ca o știre aproape definitivă, derutantă și tristă.

Doculescu părăsește definitiv boxul!...

CAUZE

Ne-a furnizat știrea d. Radu Ottulescu.

Managerul lui Doculescu are întotdeauna știri de box. Aproape niciodată însă, nu are știri triste pe cari să ni le comunice cu o mină de seriozitate prevestitoare. Iar informațiile sale poartă un gir consacrat. Se confirmă întotdeauna.

Deaceia, am primit cu o explicabilă gravitate informația pe care a venit eri să ne-o aducă:

— Doculescu părăsește definitiv boxul?...

— Irevocabil?

— Absolut sigur!...

O clipă, redacția a rămas tăcută. Apoi, convorbirea s'a legat din nou, cu întrebări din ce în ce mai detailate și cu răspunsuri din ce în ce mai justificatoare.

— S'a mai vorbit de retragerea lui Doculescu.

— De astă dată însă, nu mai este un simplu zvon.

— Ce motive are?

— Principala cauză este faptul că nu are timp să se antreneze!...

In boxul românesc, lipsa de timp pentru antrenament este cel din urmă dintre motivele care ar determina un boxeur să renunțe la box. Antrenamentul este la noi o bagatelă. Aproape o superstiție.

Doculescu însă are alte principii de sport și de conștiinciozitate, decât ceilalți profesioniști. E stăpânit de o disciplină atât de severă, de un respect atât de strict pentru prestigiul său și pentru spectatorii cari vin să-l vadă, încât nu poate renunța la cea mai importantă obligație a unui boxeur cinstit: antrenamentul.

Ne-am mirat toțuși:

— Dece n'are timp să se antreneze?

— Fiindcă ocupația sa în tipografia ziarului «UNIVERSUL» îl obligă la o muncă ce se împarte între zi și noapte.

— Cum asta?

— De câtva timp, activitatea tipografică la «UNIVERSUL» a fost fixată pe un program care divide munca între zi și noapte. După noul program, Doculescu lucrează o săptămână dimineața; o săptămână după amiază și o săptămână noaptea.

MIELU DOCULESCU

DOCULESCU, FOOTBALLIST

In felul acesta, este indiscutabil că nu mai are când să se antreneze. Iar dacă la faptul că nu vrea să se prezinte pe ring incomplet antrenat, adăugați starea mâinilor sale...

— Prin urmare, definitiv pierdut pentru sport!...

—*Pentru box! zâmbește d. Ottulescu. Căci sportul nu-l va abandona complet. D. Șt. Brăiloiu, sub-directorul ziarului «Universul», a cărui simpatie pentru sport este notorie, i-a propus lui Doculescu să intre în echipa de football a ziarului «Universul», care va fi condusă de juventistul Vogl.*

In curând deci, Doculescu își va face debutul ca footballist!...

...Boxul însă pierde un profesionist cu un prestigiu admirabil. Un boxeur cu unanime și justificate simpatii.

Căci, este indiscutabil că Doculescu a adus, în serile cari a boxat, mulți spectatori la cassă, și a stârnit multe și zgomotoase salve de aplauze.

N'a fost un boxeur excepțional. A fost însă excepțional de conștiincios și de simpatic, câștigându-și prin aceasta un prestigiu admirabil și un loc care va rămâne vreme multă, fără titular.

G. F.

Iar ni-e cald

xox

Iar ni-e cald și iar ni-e bine,
Au ieșit la aer moșii,
Unii și-au vândut paltonul
Iară alții, chiar galoșii.
Soarele gentil trimite
Raze, parc'ar fi beteală,
Unii totuși stau la sobă
Tot crezând că-i păcăleală.
A scos nasul și trotoarul,
A crescut temperatura,
Iar sportivilor de rasă
Li s'a 'nveselit figura.
Jucătorii pe terenuri
Isbucnesc în râs și cânt
Parc'ar fi Columb în barcă :
«Ura! am dat de pământ!»
Toată lumea e în vervă
E un val de frenezie
C'o să vadă iarăș matchuri,
Goaluri multe, bucurie.
Iar începe nebunia
Cu «atacă Domnul meu!»
Și cu marea satisfacție
Că a fost «hands în careu!»
Iar o să avem partide
Strânse și la luptă mare,
Ce se termină adesea
Cu banchete de onoare.
S'auzim iar ciripitul
Chibiților ca fanfara,
Ah! ce bine o să fie,
Ura! Vivat primăvara.
Dar când te gândești că 'ncepe
Orice chibiț să se bage
C'o s'avem iar matchuri dure
Cu fracturi și cotonoage
S'auzi marile vedete
Cum se 'njură indiscret,
Să suporți «leul olympic»
Ca impozit la bilet,
Să vezi iară pasionații
Cum își dau cu pumnii 'n piept,
Și arbitrii profanând pe
Solomon cel Înțelept,
Cum tribuna revoltată
Pune 'n funcție bastonul
Și-apoi după toate astea
Să mai ai și ghinionul
Să citești într'o gazetă
Cronicele lui Firoiu...
Zău preferă primăverii
Ciuma, lepra sau războiul.

A. NOL

Primarul din Tokio va construi un stadion pentru 150.000 spectatori

TOKIO, 25 (Intersport). — Primarul din Tokio, d. Toratarō Usizuku, a anunțat corespondenților de presă streini că în cazul când conferința comitetului internațional olympic va acorda Japoniei privilegiul organizării Olympiadei din 1940, primăria va construi un stadion cu 150.000 locuri, un stadion mult mai mare ca acel dela Los Angelos care cuprinde numai 100.000 locuri.

Primarul a adăugat că regretă mult lipsa de fonduri cari îl împiedică să construiască un stadion mai mare.

— Tokio are 6 milioane locuitori a încheiat d. Toratarō, «unde o să-i bag?....»

Merlo Preciso challenger oficial al lui Thil

xox

Membrii comitetului de urgență al I. B. U.-ului au acceptat provocarea adresată lui Marcel Thil de boxeurul italian Merlo Preciso, pentru titlul de campion semi-greu al Europei.

Conform regulamentelor, un termen de patru luni, termen care expiră la 22 Iunie, a fost acordat celor doi boxeuri spre a se întâlni.

Contractele semnate pentru match vor trebui depuse, spre aprobare la I. B. U., până cel mai târziu la 22 Mai.

Eri a început la Oslo congresul olympic internațional

xox

Italia nu sprijină cererea Japoniei pentru Olympiada din 1940

OLO, 25 (Rador). — Astăzi a avut loc în Aula Universității ședința solemnă a deschiderii congresului Comitetului Internațional Olympic.

Festivitatea s'a desfășurat în prezența M. S. Regelui Haakon, al Norvegiei, a Principilor Moștenitori, a primului ministru Mowinckel și a corpului diplomatic.

Au asistat 24 membrii, reprezentând Comitetele Olympice naționale, precum și un număr însemnat de reprezentanți ai presei mondiale.

Regele Norvegiei a deschis ședința printr'o cuvântare ocazională.

Contele de Baillet-Latur, președintele Comitetului Internațional Olympic, în cuvântarea sa, a desvoltat programul de lucru al sesiunii congresului.

In cuprinsul ordinei de zi, chestiunea cea mai importantă va fi desemnarea țării, unde va avea loc Olimpiada anului 1940. Italia, Japonia și Finlanda, sunt țările cari au cerut organizarea acestei Olim, piade.

Se desminte svonul care a circulat în ultimul timp, că Italia ar sprijini Japonia pentru jocurile Olimpice din 1940, dacă i s'ar garanta că cele din 1944 îi vor reveni.

Hotărârea congresului asupra acestei chestiuni, se va produce în ședința de Miercuri sau Joi.

Ziarul L'Auto despre înfrângerea lui Spakow

xox

Sub titlul «DUPA UN MATCH DUR ȘI CONFUZ MERLO PRECISO A FOST DECLARAT INVINGATOR AL LUI SPAKOW», ziarul francez dă relațiunile de mai jos, asupra matchului vedetă al reuniunii ce a avut loc Vineri 22 Februarie, în sala Elysee Montmartre din Paris:

«Merlo Preciso este desigur un foarte frumos atlet, dar îi lipsește rutina. El a învins eri seara pe românul Spakow, dar a obținut această victorie, fără glorie, fără brio. Matchul a fost foarte dur și poate din această cauză i-a lipsit claritatea.

«Corp-la-corp a predominat. Dacă ar fi fost clară, această prelungită luptă la corp ar fi putut să placă. Cum s'a desfășurat a fost însă indigestă. Neregularități, tineri, întreaga gamă a ierburilor nenorocite ale boxului, au abundat repriză cu repriză. Marele responsabil a fost Spakow, dar Merlo Preciso s'a acrosat și el ca un drac și, după avizul nostru ar fi putut câștiga mai net dacă ar fi vrut să se întrebuințeze și să riște.

«Dar, cei doi boxeuri sunt pasionați ai corp-la-corpului și nu au făcut eforturi spre a se debarasa de el.

«Arbitrul, Réne Schemann, a făcut tot ce i-a stat în putință spre a asigura matchului claritatea și atracția. S'a arătat pe rând, persuasiv, sever, sălbatic și însfârșit resemnat. Nu mai avea, cu adevărat, ce să facă.

«Au fost totuș câteva faze animate, în cari Preciso s'a supărat și Spakow a excelat.

«Dar cei doi oameni au reintrat curând în sistemul «trece brațul tău că eu îl voi trece pe al meu».

«Totuș lui Merlo Preciso trebue să i se acorde circumstanțe atenuante pentru faptul că s'a prezentat în limitele categoriei semi-grea, în fața unuj greu de 86 kgr».

*

N. R. — Din relatarea de mai sus a ziarului «L'AUTO reese un fapt cert: comentariul făcut de redactorul nostru George Fulga pe marginea telegramei inițiale a agenției «Rador» a fost perfect îndreptățit. Spakow s'a prezentat neatrenat (la 86 kg. nu putea fi altfel) și a pierdut fără drept de apel. Cu acest prilej s'a putut verifica și eroarea comisă în relatarea telefonică a corespondentului nostru din Paris.

Primele hotărâri ale congresului olympic

OSLO. 25. (Rador). — In ședința de după amiază a Comitetului Internațional Olimpic, s'au hotărât următoarele:

Pentru Olimpiada dela Berlin 136:

1. Au loc și probe de polo-călare.

2. Germania va elabora un regulament pentru avioanele cu pânze în vederea concursurilor de acest fel la Olimpiadă.

3. Kanu, barcă de o singură persoană nu a fost admisă decât la probele de 1000 și 10000 metri.

4. Kanu cu pânze sau canadiană de 4 persoane, a fost eliminată.

Riethdorf l-a învins pe Mendiola

ZUERICH 25 (Rador). — Boxeurul german Riethdorf a învins aseară la puncte pe Mendiola.

Matchul a fost angajat pe o distanță de 10 reprize.

Se apropie sezonul

Echipa C. F. R.-ului la antrenament

Scrisoare din Paris

Echipa Franței în căutarea unei tactici

Discuții în jurul matchului dela Roma

PARIS, (Dela corespondentul nostru). — Am arătat într'o corespondență anterioară care a fost prima impresie după ce s'a aflat rezultatul matchului dela Roma.

Revin, arătând că această primă impresie — entuziasmul explicabil după acel 1—2 cu campionii lumii — a făcut loc comentariilor serioase.

„Nu ne mai putem aștepta la dezastre, dar nu suntem încă capabili de victorii" este titlul articolului pe care l-a scris pentru „L'Auto" apreciatul critic Maurice Pefferkorn.

Confratele francez, insistând asupra declarațiilor făcute de selecționeurul unic al Italiei, Vittorio Pozzo, trage interesante concluzii.

Dar să arătăm întâi părerea italianului:

„Vă lipsește tactica. Unsprezecele vostru cuprinde individualități bune, dar ansamblul suferă. Triplета joacă excelent, în mijlocul terenului, dar este cu totul ineficace în apropierea porții".

D. Pozzo are poate, dreptate, constată d. Pefferkorn. Și noi am arătat întotdeauna necesitatea antrenării echipei noastre, sub direcția unui specialist calificat, pentru a nu ajunge la situația de a ni se reproșa lipsa unei tactici.

Dacă am vrea însă, să polemizăm, am răspunde d-lui Pozzo că echipa Italiei nu a dovedit cu nimic că ar avea mai multă tactică decât noi.

N'o facem, pentrucă bănuim răspunsul d-lui Pozzo: „Echipa italiană a fost formată cu mulți jucători noui, astfel că omogenitatea era inevitabil să sufere".

Am accepta așadar replica selecționeurului italian. Astfel că polemica nu-și are rostul.

Dar noi suntem de părere că „unsprezecele" italian are totuși o tactică — continuă d. Pefferkorn. „Că e proastă sau numai discutabilă, că nu merită să i se dea un nume și că totul nu este decât o manieră ocazională de joc, fie. Dar echipa noastră are o „idee" directoare, idee cam confuză, care provine poate mai mult din instinct de cât dintr'un studiu.

„Echipa noastră, mai presus de toate, ȘTIE SĂ NU PIARDĂ.

Știe să se apere. D. Rimet are dreptate să susțină *că a trecut vremea marilor înfrângeri.*

„Dar epoca victoriilor n'a venit încă. Și chiar dacă înaintarea noastră a învățat SĂ ORGANIZEZE acțiuni, ele nu sunt irezistibile".

Ziaristul francez analizează apoi această situație și ajunge la o concluzie foarte interesantă care ar putea da de gândit și cluburilor noastre.

„Grupările franceze, spune d. Pefferkorn, au împrumutat din Anglia sistemul în W și-l aplică cu strășnicie".

Dar l-au înrădăcinat într'un moment când Anglia îl părăsia, când britanicii susțin o formulă de joc foarte interesantă:

«Să facem în așa fel încât să nu primim nici un goal, și să marcăm doar unul...»

In concluzie, Pefferkorn crede că această formulă este cea mai indicată și că footballul francez — adoptând-o ar putea, însfârșit, să-și asigure o tactică.

O nouă victorie a lui Nuvolari

PARIS 25 (Rador). — In cursa câștigată de italianul Nuvolari, eri la Pau, el a parcurs cei 221,568 kilometri în timpul de 2 ore, 38 minute, 19 secunde, 4 cincimi.

Viteza medie a lui Nuvolari a fost de 83.964 kilometri.

Tennis club (București) a învins Dragoș Vodă (Cernăuți) cu 3-0 (0-0, 2-0, 1-0)

Pe patinoarul Oteteleșeanu s'a disputat aseară, revanșa de hockey pe ghiață, dintre echipa campioană a Bucovinei, Dragoș Vodă și Tennis club român (București).

Partida disputată în ajun și sfârșită printr'un draw, lăsa să se întrevadă că, și de rândul acesta cele două formații vor înregistra egalitate.

Calculele au fost desmințite însă și bucureștenii au triumfat la o diferență categorică. Au marcat de trei ori, în timp ce adversarii lor nu au isbutit să înregistreze nici punctul de onoare.

Rezultatul se datorește în bună parte norocului și lui Flueraș. Acesta din urmă a fost îngerul păzitor al porții Tennis clubului, nelăsând nimic să treacă, deși atacurile adverse s'au terminat și prin shoot-uri prin surprindere și prin shoot-uri precise și prin lovituri puternice.

Privit în ansamblu jocul a fost vioi, interesant și destul de susținut. Scorul nu oglindește însă fizionomia disputei, pe teren învinșii arătându-se a fi egalii învingătorilor. Au dominat chiar în multe din compartimentele partidei. In repriza ultimă, în special, când au jucat cu toți oamenii la înaintare, Tennis clubul a fost pus la grea încercare. S'a jucat foarte mult timp în treimea verzilor. Invinșii au fost însă mult mai puțin eficace decât ne-am fi putut aștepta.

Tennis clubul a jucat mai legat decât nu a făcut-o în ultimile lui partide. Inaintașii au combinat frumos, au știut ce vor și au tras cu multă adresă la poartă.

(Continuare în pag. II-a)